

بسم الله الرحمن الرحيم

تاریخ: ۹۶/۰۷/۳۰

موضوع: مباحثی پیرامون تکفیر توسل و استغاثه از سوی وهابیت

برنامه حبل المتین

مجری:

بسم الله الرحمن الرحيم

دلدادگی به خالق رحمانم آرزوست

دل بستگی به ختم رسولانم آرزوست

با پیروی ز مکتب مولا علی و آل

فهم و کمال بوذر و سلمانم آرزوست

اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم

دوستان خوب بیننده، همراهان عزیز و ارجمند و دوست داشتنی و باصفای «شبکه جهانی ولایت» و برنامه زنده «حبل المتین» خدمت شما سلام عرض می‌کنم. ان شاءالله هرکجا هستید شب شما بخیر و خوشی و سلامتی باشد. اگر در ایران اسلامی این شبکه را برای دیدن انتخاب کردید، بهترین‌ها را برای شما آرزومندم. الهی زیر سایه حضرت مرتضی علی زندگیتان پر از نور و معنویت باشد.

عزیزان خوبم که در جای جای این کره خاکی ما را همراهی می‌فرمایید، برای شما هم بهترین‌ها را آرزو می‌کنم و خدمت شما هم عرض می‌کنم الهی که زیر سایه حضرت مرتضی علی باشید.

خیلی خوشحالیم که بازهم خدمت شما رسیدیم تا برنامه زنده «حبل المتین» را تقدیم حضور شما کنیم. ایامی که در آن قرار داریم ایام ماه صفر هست. در این ماه به دادن صدقه توصیه و سفارش شده است. ان شاءالله که خداوند همه ما را از بلاهای زمینی و آسمانی حفظ کند و همیشه سلامتی بر زندگی ما سایه بيفکند.

ایام اسارت آل الله است؛ ایامی که کاروان اسرای کربلا وارد شام می‌شوند و الآن شاید به نوعی بتوان گفت نهایت غربت و مظلومیت و عزای حقیقی و واقعی را در این چند روز در شهر شام عزیزان اسرای کربلا با تمام وجودشان حس می‌کنند.

الهی به حق این شبها و روزها که ماه عزای سید و سالار شهیدان حضرت ابا عبدالله الحسین (علیه السلام) هست، همه ما جزء رهروان حقیقی و واقعی آن حضرت باشیم.

اسم همه ما در طومار عزاداران حضرت ثبت شود و ان شاءالله خداوند زیارت بامعرفت مولا و ارباب بی کفمان حضرت ابا عبدالله الحسین را مخصوصا در اربعین نصیب همه شما کند.

زمانی که ماه صفر فرا می‌رسد، پیاده‌روی به سمت کربلای معلی شروع می‌شود. البته این پیاده‌روی بیشتر مربوط به شهرهای دور عراق همانند بصره است. عزیزان و شیعیان آن منطقه کم کم راه می‌افتند تا در ایام اربعین خود را به کربلای معلی برسانند.

زمزمه‌ها هم دائما به گوش می‌رسد. حرفهایی از قبیل "ویزا گرفتی؟!"، "پاسپورت آماده است؟"، "چه زمانی قرار است راهی شوی؟" خلاصه حال و هوای خانه‌ها و شهرها و دیارها و کلام و گفتگوهای ما اربعین است و کربلا. ان شاءالله زیارت اربعین نصیب همه ما شود.

«۳۰۰۱۲۰۳» سامانه پیام کوتاه ماست به این معنا که شما عزیزان می‌توانید در ایران اسلامی گوشی تلفن همراه خود را بردارید و به ما پیامک بدهید. شما می‌توانید عشق و ارادت و محبت خود به ساحت حضرت مولا امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) را برای ما ارسال بفرمایید، حال و هوای کربلا را برای ما بگویید و همچنین اگر نکته یا مطلبی در خصوص موضوع برنامه که تا دقایق دیگر عرض می‌کنم برایمان بگویید ما آماده هستیم. بازهم اگر نکته یا مطلبی داشتید ما در خدمت شما هستیم. شماره‌ای که در بالا ثبت شده را می‌توانید در تلفن همراه خود داشته باشید و از طریق فضای مجازی با

برنامه‌های واتس آپ، تلگرام و وایبر برای ما پیام بدهید. مخصوصاً عزیزان و بزرگواران و نور چشمانم در خارج از کشور هرکجا هستند منتظر پیامشان هستیم. امشب هم در محضر استاد عزیزمان حضرت آیت الله دکتر حسینی قزوینی هستیم. جناب استاد سلام علیکم و رحمة الله.

آیت الله دکتر حسینی قزوینی:

سلام علیکم و رحمة الله و برکاته؛ بنده هم خدمت همه بینندگان عزیز و گرامی و دوست داشتنی که در هرکجای این گیتی پهناور بیننده این برنامه هستید و ما را مهمان کانون گرم و باصفای خانواده خودشان قرار دادند، خالصانه‌ترین سلام‌ها را تقدیم می‌کنم و آرزوی موفقیت روزافزون برای همه شما گرامیان دارم. خدا را به آبروی حضرت سیدالشهداء و اصحابش و اهل بیت گرامیش سوگند می‌دهم فرج موفور السرور مولایمان حضرت بقية الله الأعظم را نزدیک نموده و همه ما و شما گرامیان را از یاران خاص آن نازنین وجود قرار بدهد. از خداوند متعال می‌خواهیم به آبروی حضرت سیدالشهداء و اهل بیتش دغدغه‌های فکری همه ما و شما را برطرف سازد، دعا‌های همه ما را به اجابت برساند و همه ما را مقضی الحاجة قرار بدهد؛ ان شاء الله.

مجری:

ان شاء الله، الهی آمین. الهی همه این دعاها در حق شما یک جا مستجاب شود. جناب استاد ما در برنامه‌های گذشته وارد موضوع بحث استغاثه و توسل به اولیاء الهی شدیم.

می‌بینیم که متأسفانه وهابیت کوردل هر از گاهی چه در حال حاضر و چه در گذشته به بهانه‌های مختلف برای کسانی که به اولیاء الهی متوسل می‌شوند یا استغاثه می‌کنند چون برخلاف عقیده خودشان هست فتوا به کفر می‌دهند و می‌گویند آنها کافر هستند و زمانی که کافر شدند مهدور الدم هستند. حضرتعالی در جلسات قبل به طور مفصل در رابطه با این موضوع صحبت کردید. امشب می‌خواهیم از زاویه دیگری به این مطلب نگاه کنیم. متأسفانه نگاه می‌کنیم بازهم وهابیت تکفیری عمدتاً برای کفر شیعه یا سنی به استغاثه غیر الله استناد می‌کنند و می‌گویند اگر کسی به غیر از خداوند استغاثه کرد کافر است خواه شیعه یا سنی باشد.

بنده دلم می‌خواهد امشب قدری در خصوص این موضوع صحبت بفرمایید و اینکه آیا علمای اهل سنت قائل به مشروعیت استغاثه هستند، یا خیر.

موضوع: جواز مشروعیت توسل از سوی علمای اهل سنت

آیت الله دکتر حسینی قزوینی:

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين و هو خير ناصر و معين الحمد لله و الصلاة على رسول الله و على آله آل الله لاسيما على مولانا بقیة الله و اللعن الدائم على اعدائهم اعداء الله إلى يوم لقاء الله أفوض أمري إلى الله إن الله بصير بالعباد حسبنا الله و نعم الوكيل نعم المولى و نعم النصير رب أدخلني مدخل صدق و أخرجني مخرج صدق و اجعلني من لدنك سلطانا نصيرا

همانطور که حضرتعالی اشاره کردید، وهابیت کوردل و تکفیری هرازگاهی به بهانه‌هایی شروع به تکفیر مسلمانان می‌کنند. یک روز به بهانه ساختن و بازسازی حرم، روز دیگر برای جشن میلاد گرفتن، روزی به بهانه رحل سفر برای زیارت نبی گرامی اسلام و دیگر ائمه اطهار و روز دیگر به بهانه توسل مخصوصا بحث استغاثه شروع به تکفیر مسلمانان می‌کنند.

ما بارها گفتیم که ما هم می‌توانیم بگوییم: «یا رسول الله اشفع لنا عندالله»، می‌توانیم بگوییم خدایا پیغمبر را شفیع ما قرار بده و هم می‌توانیم مستقیم عرض کنیم: یا رسول الله! به برکت قدرت و اذنی که خداوند به شما داده است حاجت ما را بده.

همانطور که کسی به حضرت عیسی عرضه می‌دارد: فرزند مرده مرا زنده کن! آیا کسی که از حضرت عیسی می‌خواهد فرزند مرده او را زنده کند، نستجیر بالله معتقد به الوهیت حضرت عیسی است؟! آیا او معتقد است که حضرت عیسی از پیش خود این قدرت را دارد که مرده را زنده می‌کند یا کور مادرزاد را شفا می‌دهد یا به اذن الله است؟! زمانی که قرآن کریم می‌فرماید:

(وَ أُخِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ)

و مردگان را به اذن خدا زنده می‌کنم.

سوره آل عمران (۳): آیه ۴۹

و:

(وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِأَذْنِي)

و مردگان را (نیز) به فرمان من زنده می‌کردی.

سوره مائده (۵): آیه ۱۱۰

کاملاً واضح و روشن است که قطعاً نبی گرامی اسلام به مراتب از حضرت عیسی بالاتر است. ما گفتیم قضیه چنین است و ما چه به طور مستقیم بگوییم: "یا امام رضا از خداوند بخواه حاجت مرا بدهد"، یا مستقیم بگوییم: "با توجه به آنچه خداوند به شما قدرت و اذن داده است، حاجت مرا بدهید." صحیح و مشروع است.

متأسفانه وهابیت و در رأس آن «ابن تیمیه حرانی» در کتاب «مجموع الفتاوی» جلد سوم تعبیری دارد و می‌گوید:

«فإن المسلمین متفقون علی ما علموه بالإضطرار من دین الإسلام أن العبد لا یجوز له أن یعبد ولا یدعو ولا

یستغیث ولا یتوکل إلا علی الله»

حال ما متوجه نشدیم مراد ایشان از «مسلمین» همین چند تا وهابی هستند یا خیالی است. او ادعا می‌کند که نه می‌شود بنده را صدا کرد، نه می‌شود به بنده استغاثه کرد. سپس می‌نویسد:

«وأن من عبد ملکا مقربا أو نبیا مرسلا أو دعاه أو استغاث به فهو مشرک»

هرکسی ملک مقرب یا نبی مرسل را عبادت کند یا دعا کند و یا به او استغاثه کند، مشرک است.

«فلا یجوز عند أحد من المسلمین»

در نزد هیچ یک از مسلمانان جایز نیست.

عزیزان این مطلب در ذهن مبارکشان باشد، سپس ما اقوال بزرگان حتی قول «ابن تیمیه» را یکی یکی نقل می‌کنیم که نظر به جواز استغاثه می‌دهند.

او در یکی از کتب خود نقل می‌کند: پای «عبدالله بن عمر» فلج شده بود و بعد از گفتن «یا محمد» از فلج شدن نجات پیدا کرد. او می‌گوید:

«فلا يجوز عند أحد من المسلمين أن يقول القائل يا جبرائيل أو يا ميكائيل أو يا إبراهيم أو يا موسى أو يا رسول الله اغفر لي أو ارحمني أو ارزقني أو انصرني أو اغثنى أو أجرني من عدوي»

کتب ورسائل وفتاوی شیخ الإسلام ابن تیمیة، اسم المؤلف: أحمد عبد الحليم بن تیمیة الحرانی أبو العباس، دار النشر: مكتبة ابن تیمیة، الطبعة: الثانية، تحقیق: عبد الرحمن بن محمد بن قاسم العاصمی النجدی، ج ۳، ص ۲۷۲، فصل معترض

ما عبارتهای متعددی از بزرگان اهل سنت داریم که گفتند: «یا رسول الله! اغثنی» که آنان را خواهیم آورد. حال به آیات قرآن کریم مراجعه کنیم. در سوره مبارکه قصص وارد شده است:

(فَأَسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ)

و دیگری از دشمنانش، آن یک که از پیروان او بود از وی در برابر دشمنش تقاضای کمک کرد.

سوره قصص (۲۸): آیه ۱۵

شما که ادعا می‌کنید استغاثه به غیر خداوند شرک است، دقت داشته باشید که رفیق حضرت موسی به او استغاثه می‌کند. اگر «ابن تیمیه» در آنجا بود، فتوا به کفر او می‌داد! در کتاب «تفسیر قرطبی» در تفسیر این آیه وارد شده است:

«أى طلب نصره وغوثه وكذا قال فى الآية بعدها: فإذا الذى استنصره بالأمس يستصرخه أى يستغيث به»

الجامع لأحكام القرآن، اسم المؤلف: أبو عبد الله محمد بن أحمد الأنصارى القرطبي، دار النشر: دار الشعب - القاهرة، ج ۱۳، ص ۲۶۰، باب القصص: (۱۵) ودخل المدينة على... ..

«ابن تیمیه» که ادعا می‌کند استغاثه به غیر الله شرک است.

مجری:

استاد شاید در امر مقدور یک بنده بوده است.

آیت الله دکتر حسینی قزوینی:

فرقی نمی‌کند. شما ادعا می‌کنید استغاثه شرک است؛ حال مقدور باشد یا غیر مقدور باشد. تعبیر «ابن تیمیه» این بود که استغاثه مطلقاً شرک است و می‌گوید:

«وَأَنْ مِنْ عَبْدٍ مَلَكَ مَقْرَبًا أَوْ نَبِيًّا مَرَسَلًا أَوْ دَعَا أَوْ اسْتَعَاثَ بِهِ فَهُوَ مُشْرِكٌ»

او مرده و زنده را قید نکرد و نگفت که در حال حیات باشد یا بعد از ممات باشد. همچنین می‌نویسد که هرکسی بگوید:

«یا رسول الله اغفر لی أو ارحمنی أو ارزقنی أو انصرنی أو اغثنی»

مشرک است. رفیق حضرت موسی می‌گوید:

(فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ)

همچنین در رابطه با حضرت سلیمان وارد شده است:

(قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَبْكُمْ يَا تَيْبِي بَعْزْهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ)

(سلیمان) گفت، ای بزرگان! کدامیک از شما توانایی دارید تخت او (بلقیس) را پیش از آنکه خودش نزد من

آیند برای من بیاورید!؟

سوره نمل (۲۷): آیه ۳۸

آیا این فرمایش حضرت سلیمان استغاثه است یا استغاثه نیست؟! گفتنی است آوردن تخت و تاج بلقیس از صدها کیلومتر به اینطرف کار عبد نیست، الا اینکه عبدی خداگونه باشد. خداوند متعال می‌فرماید:

(إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ)

فرمان او تنها این است که هر گاه چیزی را اراده کند به او می‌گوید: "موجود باش" آن نیز بلافاصله موجود می‌شود!

سوره یس (۳۶): آیه ۸۲

سپس در ادامه وارد شده است:

(قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِي أَمِينٌ)

عفريتی از جن گفت: من آن را نزد تو می‌آورم پیش از آنکه از مجلست برخیزی و من نسبت به آن توانا و امینم!

(قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ)

(اما) کسی که دانشی از کتاب (آسمانی) داشت گفت، من آن را پیش از آنکه چشم بر هم زنی نزد تو خواهم آورد!

سوره نمل (۲۷): آیات ۳۹ و ۴۰

«بغوی» در کتاب «تفسیر» خود می‌نویسد:

«وقال أكثر المفسرين هو آصف بن برخيا وكان صديقا يعلم اسم الله الأعظم الذي إذا دعي به أجاب وإذا سئل به أعطى»

اکثر مفسرين معتقدند که آصف بن برخيا انسان صديقي بوده است. او اسم اعظم خدا را داشت، اسم اعظمی که هر وقت خدا را صدا می‌کرد یا به آن قرائت می‌کرد دعایش به اجابت می‌رسید و اراده‌اش تحقق پیدا می‌کرد.

تفسیر البغوی، اسم المؤلف: البغوی، دار النشر: دار المعرفة - بيروت، تحقيق: خالد عبد الرحمن العك، ج ۳، ص

۴۲۰، باب النمل: (۴۰) قال الذي عنده... ..

بنابراین قضیه استغاثه در قرآن کریم کاملاً واضح و روشن است و هیچ شک و شبهه‌ای در آن نیست. حال نظر بزرگان اهل سنت را در این قضیه بررسی می‌کنیم. در کتاب «شفاء السقام» اثر «تقی الدین سبکی» یکی از علمای بزرگ اهل سنت وارد شده است:

«إعلم: أنه يجوز ويحسن التوسل والاستغاثة والتشفع بالنبي صلى الله عليه وآله وسلم إلى ربه سبحانه وتعالى»

بدان که توسل و استغاثه جایز است. ما هم می‌توانیم استغاثه کنیم و هم پیغمبر اکرم را شفیع قرار دهیم.

«وجواز ذلك وحسنه من الأمور المعلومة لكل ذي دين، المعروفة من فعل الأنبياء والمرسلين، وسير السلف الصالحين، والعلماء والعوام من المسلمين»

سپس می‌نویسد:

«ولم ينكر أحد ذلك من أهل الأديان»

کسی از صاحبان ادیان استغاثه و توسل را انکار نکرده است.

«ولا سمع به في زمن من الأزمان»

و در هیچ زمانی انکار به گوش کسی نخورده است.

«حتى جاء ابن تيمية فتكلم في ذلك بكلام يلبس فيه على الضعفاء الأغمار»

تا زمانی که ابن تیمیه آمد و بر افراد بدبخت و بیچاره و ضعیف و جاهل امر را مشتبه کرده است.

کتاب: شفاء السقام فی زیارة خیر الأنام علیه الصلاة والسلام. المؤلف: الإمام السبکی، تقی الدین علی بن عبد

الكافی الأنصاری، الخزرجی، المصری، الشافعی (٦٨٣ هـ - ٧٥٦ هـ)، ج ٩، ص ٣، باب شفاء السقام فی زیارة

خیر الأنام - ص -

آقای «سبکی» کسی است که «ذهبی» در مورد او می‌نویسد:

«الْقَاضِيُ الْإِمَامُ الْعَلَّامَةُ الْفَقِيهَةُ الْمُحَدَّثُ الْحَافِظُ فَخْرُ الْعُلَمَاءِ تَقِي الدِّينِ أَبُو الْحَسَنِ الشُّبْكِيُّ ثُمَّ الْمِصْرِيُّ الشَّافِعِيُّ

وَلَدُ الْقَاضِيِ الْكَبِيرِ زَيْنِ الدِّينِ»

ایشان شیعه یا انسانی ناآشنا هم نیست، زیرا از او به «الْإِمَامُ الْعَلَّامَةُ» تعبیر می‌کنند. سپس می‌نویسد:

«وَكَانَ صَادِقًا مُتَّبَعًا خَيْرًا دِينًا مُتَوَاضِعًا حَسَنَ السَّمْتِ، مِنْ أَوْعِيَةِ الْعِلْمِ يَذْرَى الْفِئَةَ وَيَقْرُرُهُ»

الكتاب: المعجم المختص بالمحدثين، المؤلف: شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز

الذهبي (المتوفى: ٧٤٨ هـ)، تحقيق: د. محمد الحبيب الهيلة، الناشر: مكتبة الصديق، الطائف، الطبعة: الأولى،

١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨ م، ج ١، ص ١٦٦، باب حرف العين

این تعبیری است که «ذهبی» در مورد «سبکی» دارد. ایشان می‌نویسد: توسل، استغاثه و تشفع به پیغمبر اکرم جایز

است. این کار از فعل انبیاء و مرسلین و هر انسان صاحب دینی است. کسی غیر از «ابن تیمیه» نیامده است بگوید

استغاثه اشکال دارد.

همچنین در کتاب «وفاء الوفاء» اثر «سمهودی» همین تعبیر وارد شده است و می‌نویسد:

«اعلم أن الاستغاثة والتشفع بالنبي صلى الله عليه وسلم وبجاهه وبركته إلى ربه تعالى من فعل الأنبياء

والمرسلين، وسير السلف الصالحين»

بدان که استغاثه و توسل به نبی، به جاه نبی و به برکت نبی یکی از افعال پیامبران و مرسلین و سیر سلف

صالحین است.

«واقع فی کل حال، قبل خلقه صلى الله تعالى عليه وسلم وبعد خلقه، فی حياته الدنيوية ومدة البرزخ وعرصات

القيامة»

قبل از خلقت پیغمبر اکرم، بعد از خلقت پیغمبر اکرم و بعد از وفات پیغمبر اکرم در حیات دنیوی و زمان برزخ و

عرصات قیامت استغاثه جایز است.

الكتاب: وفاء الوفاء بأخبار دار المصطفى، المؤلف: علي بن عبد الله بن أحمد الحسن الشافعي، نور الدين أبو الحسن السمهودي (المتوفى: ٩١١ هـ)، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت، الطبعة: الأولى - ١٤١٩، ج ٤، ص ١٩٣، الفصل الثالث في توسل الزائر

آقای «ابن عماد حنبلی» از «سمهودی» چنین تعبیر می‌کند:

«ويعرف بالسمهودي نزيل المدينة المنورة وعالمها ومفتيها ومدرستها ومؤرخها الشافعي الإمام القدوة الحجة المفنن»

شذرات الذهب في أخبار من ذهب، اسم المؤلف: عبد الحی بن أحمد بن محمد العکری الحنبلی، دار النشر: دار بن کثیر - دمشق - ١٤٠٦ هـ، الطبعة: ط ١، تحقيق: عبد القادر الأرناؤوط، محمود الأرناؤوط، ج ٨، ص ٥٠، باب سنة عشر وتسعمائة

ایشان هم انسان گمنامی نیست. آقای «نبهانی» در کتاب «شواهد الحق فی الاستغاثة بسید الخلق» به معنای "شاهد های حق در استغاثه به سید الخلق" مطالبی بیان کرده است و الحق و الانصاف ایشان سنگ تمام گذاشته است. ایشان در این کتاب می‌نویسد: توسل به انبیاء و اولیاء چه زنده باشند و چه مرده باشند جایز است، کسی این کار را انکار نکرده است مگر اینکه مبتلا به حرمان و سوء عقیده باشد. ایشان سپس مطلبی را از قول «نابلسی» نقل می‌کند و می‌نویسد:

«وقول: يا سيدى أحمد أو يا شيخ فلان ليس من الاشراك لأن القصد التوسل والاستغاثة

قصد کسی که بگوید: «یا سیدی یا رسول الله» و «یا شیخ فلان» (یا امام حسین ، یا علی) شرک نیست، بلکه قصد توسل و استغاثه است.

«قال الله تعالى (يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وابتغوا إليه الوسيلة)»

شواهد الحق فی الاستغاثة بسید الخلق، المؤلف: یوسف بن إسماعیل النبھانی، ص ١٤٢

نبهانی از ابن حجر هیتمی نقل می‌کند:

«و المستغاث به في الحقيقة هو الله»

استغاثه به رسول الله در حقيقت استغاثه به خداوند است.

«و النبي واسطة بينه و بين المستغيث»

پيغمبر اکرم ميان استغاثه کننده و خداوند عالم واسطه است.

«فهو سبحانه مستغاث به»

کسی که واقعا به او استغاثه می کنیم خداوند است.

شواهد الحق في الاستغاثة بسيد الخلق، المؤلف: يوسف بن إسماعيل النبهاني، ص ۱۳۸

زمانی که ما می گوئیم پيغمبر اکرم به ما شفا بده، در حقيقت به معنای اين است که خداوند به تو قدرت و اذن داده و تو هم حاجت مرا بده و مرا شفا بده. در حقيقت شفا دهنده خداوند است، زیرا خداوند اين قدرت را به پيغمبر اکرم داده است.

در حقيقت همه کاره خداوند متعال است، اما وهابيت کوردل اين مسائل را نمی فهمند.

اين عبارات، بسيار واضح و روشن است. همچنين جناب آقای «ابن صلاح» در کتاب «فتاوی و مسائل» خود می نویسد: کرامات اولياء از امت پيغمبر و اينکه متوسلين را در حوائج خود جواب می دهند و به داد استغاثه کنندگان می رسند - مشاهده کنید که ايشان نه تنها پيغمبر اکرم، بلکه اولياء پيغمبر را نام می برند که به متوسلين جواب می دهند و حاجت کسانی که استغاثه می کنند و در شدائد به آنها توسل می کنند را می دهند -

«براهين له قواطع»

ما برهانها و دليلهای قاطع داریم.

«و معجزات له سواطع»

و معجزه‌های ساطع و درخشنده داریم.

«و لا یعدھا عد، و لا یحصرھا حد»

ابن صلاح، فتاوی و مسائل، ج ۱، ص ۲۱۰، تحقیق و تعلیق: قلجی، عبدالمعطی، دار المعرفة، بیروت.

در فرصتی مناسب نظر علمای بزرگ و شخصیت‌های برجسته اهل سنت که به پیغمبر اکرم استغاثه کردند و به طور مستقیم از آن بزرگوار حاجت خواستند و حضرت هم به طور مستقیم حاجت آنان را داده است را خواهم آورد.

شخصی بیمار بوده است و به طور مستقیم از حضرت طلب شفا کرده است، دیگری فرزندش گم شده است و از حضرت طلب کمک کرده است، فردی برای شفای غلام خود که رو به موت بوده است به طور مستقیم از حضرت حاجت خواسته است.

در کتاب «صحیح بخاری» وارد شده است که هاجر به حضرت اسماعیل عرضه می‌دارد: استغاثه کن. اگر استغاثه شرک است، چطور حضرت هاجر از حضرت اسماعیل تقاضای استغاثه می‌کند!!

«بخاری» هم حاشیه نزده است که این کفر است. گفتنی است جبرئیل هم در همان لحظه به استغاثه حضرت اسماعیل جواب داده است و آب برای آنها فراهم شده است. همچنین آقای «ابن الحاج» در کتاب «المدخل» می‌نویسد:

«فَمَنْ تَوَسَّلَ بِهِ أَوْ اسْتَعَاثَ بِهِ»

هرکسی به پیغمبر اکرم متوسل شود یا به او استغاثه کند.

مشاهده کنید بحث استغاثه است به این معنا که "یا رسول الله به دادم برسید"

«أَوْ طَلَبَ حَوَائِجَهُ مِنْهُ فَلَا يَرُدُّ وَلَا يَخِيبُ»

پیغمبر اکرم استغاثه را رد نمی‌کند و کسی را ناامید نمی‌کند.

«لِمَا شَهِدَتْ بِهِ الْمُعَايِنَةُ، وَالْآثَارُ»

ما عینا آثار توسل و استغاثه پیغمبر اکرم را مشاهده کرده ایم.

الکتاب: المدخل، المؤلف: أبو عبد الله محمد بن محمد بن محمد العبدري الفاسي المالکی الشهير بابن الحاج (المتوفى: ۷۳۷ هـ)، الناشر: دار التراث، الطبعة: بدون طبعة وبدون تاریخ، ج ۱، ص ۲۵۸، فَضْلُ زِيَارَةِ سَيِّدِ

الْأُولِيِّينَ وَالْآخِرِينَ

همچنین جناب محدث «محمد عابد سندی» می گوید:

«فلا يخفى أن قول القائل أغثنى يا رسول الله ما أراه مستنكرا»

مسئله قابل انکاری نیست که کسی به طور مستقیم از پیغمبر اکرم حاجت بخواهد.

ایشان به طور مفصل این قضیه را توضیح می دهد. آقای «ملا علی قاری» در کتاب مرقاة المفاتیح» تعبیر زیبایی دارد. ایشان بعد از آنکه مطالبی را در رابطه با زیارت قبور مطرح می کند، می گوید:

«وَلِذَا قِيلَ: إِذَا تَخَيَّرْتُمْ فِي الْأُمُورِ فَاسْتَعِينُوا بِأَهْلِ الْقُبُورِ»

زمانی که در کارهای خود حیرت زده و سرگردان شدید، از اهل قبور استعانت بجوید.

الکتاب: مرقاة المفاتیح شرح مشکاة المصابیح، المؤلف: علی بن (سلطان) محمد، أبو الحسن نور الدین الملا الهروی القاری (المتوفى: ۱۰۱۴ هـ)، الناشر: دار الفكر، بیروت - لبنان، الطبعة: الأولى، ۱۴۲۲ هـ - ۲۰۰۲ م، ج ۴،

ص ۱۲۵۹، ح ۱۷۶۹

«فَاسْتَعِينُوا بِأَهْلِ الْقُبُورِ» به چه معناست؟! اگر یک شیعه چنین حرفی را بزند، وهابیت ادعا می کنند که او کافر و مرتد است و جان و مال او هدر است.

مجری:

استاد ایشان عمومی گفته است و اهل قبور را هم داخل استغاثه محسوب کرده است.

آیت الله دکتر حسینی قزوینی:

بله، اصلا کاری ندارد. به طور کلی موضوع، زیارت قبور مسلمین است. قضیه مربوط به روایت «عبدالله بن مسعود» در رابطه با زیارت قبور است. ایشان می‌گویند: وقتی سرگردان شدید از اهل قبور استعانت بجوئید.

این مطالب نشان می‌دهد استغاثه از دیدگاه علمای اهل سنت کاملا جایز است و در مورد آن ادعای اجماع کرده‌اند. افزون بر اینکه قرآن کریم نسبت به حضرت موسی می‌فرماید:

(فَأَسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ)

اگر واقعا استغاثه شرک باشد، حضرت موسی به این فرد می‌فرمود که از خداوند عالم استغاثه کن، نه از من! همانطور که وهابیت از قول پیغمبر اکرم روایتی ساختند که اگر فرصت باقی بود روایت جعلی این افراد را نیز خواهیم خواند.

مجری:

حضرت استاد از شما ممنونم. بسیار عالی، جامع و کامل بیان فرمودید. عزیزانی که به عمره مشرف شدند یا سال‌های گذشته به حج رفتند، دیده‌اند که مردم به راحتی روبروی ضریح پیغمبر اکرم و روضه منوره می‌ایستادند و دستشان را بلند می‌کردند و خطاب به پیغمبر اکرم از حضرت حاجت می‌خواستند. مسلمانان اعم از شیعه و اهل سنت در صحن حرم نبوی و کنار قبور ائمه بقیع (علیهم السلام) استغاثه و توسل و طلب کمک می‌کردند.

این امر در میان مسلمانان امر معمولی است، منتها یک قشر اندکی در گوشه و کنار و شبکه‌های مختلف وهابیت به این قضیه دامن می‌زنند.

کارشناسان عزیز ما در همین شبکه به عناوین مختلف در برنامه‌های متفاوت به این قضیه پاسخ داده‌اند. منتها هر بار وهابیت این مباحث را مطرح می‌کنند. ما هم بر خود تکلیف و وظیفه می‌دانیم که باز به این مسائل پردازیم.

من باز هم منتظر پیام‌های شما هستم تا دوستانم در اتاق فرمان پیام‌ها را به دست من برسانند. من یک سؤال دیگر از استاد پیرسم، زیرا برخی از بینندگان ما از عزیزان اهل سنت در ایران هستند. آنها شاید ادعا کنند که شما از علمای گذشته می‌گویید. فلان مطلب در فلان کتاب در فلان قرن گفته شده است. شاید برای شما جالب باشد که بدانید آیا علمای اهل سنت ایران در مورد استغاثه مطالبی را بیان کردند. این قضیه برای عزیزان شیعه و اهل سنت جذاب است.

آیت الله دکتر حسینی قزوینی:

نکته زیبایی است؛ ما می‌خواهیم ببینیم اصلا علمای اهل سنت داخل کشور در این زمینه چه مطالبی را بیان کردند.

«ملا محمد عمر سربازی» که اکثر علمای بزرگ ایران مخصوصا در شرق کشور شاگرد ایشان هستند، کتابی به نام «گنجینه دعا و اوراد» دارد. ایشان در این کتاب در رابطه با کسی که گرفتار ظلم و ظالم است، می‌نویسد:

"شب جمعه بعد از نماز عشاء در خلوت رود با وضو هزار بار این درود را بخواند: **«اللهم صل علی سیدنا محمد النبی الأمی و علی اله و صحبه و سلم»** و بعد از هر صد بار بگوید:

«یا رسول الله اینی استجیر بک من ظلم فلان بن فلانة فخذلی حقی منه»؛ یا رسول الله از ظلم فلان بن فلان به تو پناهنده شدم، حق من را از او بگیر. ان شاء الله ظالم زود معزول می‌گردد."

اگر یک عالم شیعی این مطلب را نوشته بود، ادعا می‌کردند که او کافر و مرتد شده است. همچنین آنها چیزهایی درست می‌کنند مبنی بر اینکه ایشان توبه کرده است و پشیمان شده است. ما هر مستندی بیان می‌کنیم وهابی‌ها بهانه‌های جدیدی بیان می‌کنند.

زمانی که این آقایان در قید حیات بودند، وهابیت تعبیر وقیحی نسبت به این افراد به کار می‌بردند. حال زمانی که آنها از دنیا می‌روند، برای آنها یادبود می‌گیرند و ویژه برنامه می‌گذارند. زمانی که آنها در قید حیات بودند این قضایا نبود و توبه نامه‌ها بعدا درمی‌آید!

«مولانا محمد عمر سربازی» کتاب دیگری به نام «توسل و ندای غیر الله» دارد. ایشان در آنجا می‌گوید:

"استعانت، استغاثه و استمداد با اعتقاد به آنکه آن غیر الله عالم و سامع و مشکل‌گشاست استقلالاً؛ پس ندا و صدا کردن هر مخلوقی با این عقیده شرک و کفر صریح است."

ما بارها گفتیم که اگر کسی متوسل به امام رضا شود و معتقد باشد که امام رضا بدون اذن خداوند خود مستقلا می‌خواهد حاجت دهد، شرک و کفر است و هیچ شکی در آن نیست. ایشان در آخر به صراحت می‌گویند:

"نداء غیر الله تعالی از دور در صورتی و در زمانی شرک حقیقی بشمار می‌رود که آن غیر الله را عالم و سامع مستقلا اعتقاد کند. در غیر این صورت نداء لغیر الله شرک نیست. مثلا عقیده دارد او خود ندا و صدای مرا نشنود، اما خداوند کریم او را اطلاع دهد یا به اذن الله برای او صدایم منکشف می‌گردد."

عقیده ایشان همان حرفی است که ما زدیم. اگر ایشان معتقد باشد که رسول اکرم، امیرالمؤمنین و امام حسین به اذن الله تبارک و تعالی صدای ما را می‌شنوند، به ما جواب می‌دهند و حاجت ما را می‌دهند هیچ اشکالی ندارد.

در کتاب «فتاوی منبع العلوم» اثر «کوهوند» چاپ سال ۱۳۸۳ وارد شده است:

"قوله یا رسول الله او الصلوة و السلام علیک یا رسول الله و يعتقد قائله ان هذا کلام یصل الیه بواسطة الملائكة الذین یبلغونه عن امة الصلوة و السلام و هذا ایضا جائز لحديث ورد فیه."

اگر کسی بگوید یا رسول الله و معتقد باشد که ملائکه صدای ما را به پیغمبر اکرم می‌رسانند، اشکالی ندارد. این مسئله حداقل چیزی است که می‌شود در این زمینه گفت.

همچنین در کتاب «گوهرهای گرانبها» همین عبارتی را که ما از «سبکی» آوردیم بیان می‌کند. او حرف «ابن تیمیه» را رد کرده و می‌گوید:

"«علامه سبکی» نظریه «ابن تیمیه» را به شدت تردید می‌کند و می‌گوید: توسل و استغاثه توسط پیامبر مکرم اسلام و ایشان را وسیله قرار دادن بین خویش و پروردگار امریست مشروع که هیچ یک از علمای سلف و خلف آن را انکار نکرده بودند. چون «ابن تیمیه» به عرصه آمد، بدون در نظر گرفتن خط مشی و مسلک فکری بزرگان سابق این مسئله را منکر شد و از راه راست کج گشت، وی نظریه‌ای را بین مردم پراکنده ساخت که هیچ عالم و امامی قبل از او آن را نپذیرفته و با او همفکر نشده است. در نهایت نظریه منحصر به فرد «ابن تیمیه» بسان آفت در جهان رخنه کرد."

ما منتظریم که آقایان ببینند ایشان توبه نامه نوشته است، یا خیر؟! آقای «عبدالرحمن سربازی» هم مطلبی در این زمینه نوشته است. ایشان هنوز در قید حیات هست.

اگر ایشان توبه کرده است، آقایان بزرگواری کنند توبه نامه ایشان را پخش کنند! ما حرف آنان را می‌پذیریم و می‌گوییم که ایشان توبه کرده بود، اما ما اطلاع نداشتیم!

ایشان همان قضیه «عثمان بن حنیف» که فردی را برای رفتن نزد «عثمان بن عفان» راهنمایی کرد را بیان کرد. فردی می‌خواست نزد «عثمان بن عفان» برود، اما «عثمان» او را به حضور نمی‌پذیرفت. «عثمان بن حنیف» به او توصیه کرد که به پیغمبر اکرم متوسل شو، در مسجد نماز بخوان و بعد از نماز بگو: **«اللهم إني استلک و اتوجه الیک بمحمد النبى الرحمة یا محمد إني قد توجهت بک إلی ربی فی حاجتی لتقضی»**.

یا محمد گفتن و پیغمبر اکرم را نزد خداوند عالم واسطه قرار دادن مصداق بارز توسل است. ایشان سپس می‌گوید: "از این روایت توسل بالذات بعد از وفات نیز ثابت می‌شود."

این در حالی است که علمای وهابی معتقدند توسل بالذات شرک است!! توسل به دعا جایز است، اما توسل بالذات شرک است. در این استغاثه وارد شده است: **«یا محمد إني قد توجهت بک إلی ربی»** توسل به ذات پیغمبر اکرم است، نه به دعای حضرت.

همچنین در کتاب «المهند علی المفند» که یکی از بهترین کتاب‌هایی است که ایشان ترجمه کرده، وارد شده است که در کنار قبر پیغمبر اکرم یا رسول الله گفتن اشکالی ندارد. ما می‌توانیم در کنار قبر پیغمبر اکرم «یا رسول الله» بگوییم.

همچنین ما قبلاً گفتیم که صدها نفر از علمای بزرگ مدینه و مصر و مکه مکرمه این کتاب را تأیید کرده‌اند.

«پروفیسور محمد طاهر قادری» که یکی از علمای بزرگ اهل سنت پاکستان است.

آقایانی که در پاکستان صدای ما را می‌شنوند، دقت کنند، آقای «محمد طاهر قادری» یکی از علمای بزرگ و استاد سابق حقوق بین الملل در دانشگاه پنجاب بوده است. ایشان بنیانگذار و رئیس «مؤسسه منہاج القرآن اینترنشنال» است.

ایشان در قید حیات است و مطالب را از او بسیار با آب و تاب تعریف می‌کنند. کتابی به نام «استغاثه و جایگاه شرعی آن» دارد که آقای «سید عبدالحسین رئیس السادات» آن را ترجمه کرده است.

این کتاب، کتاب بسیار زیبایی است. بنده به عزیزان اهل سنت توصیه می‌کنم این کتاب را خوب مطالعه کنند. ایشان در رابطه با استغاثه و دعا حرف وهابیت را آورده و بسیار زیبا، علمی و مؤدب نقد کرده است و تند هم نیست. ایشان در اینجا می‌گوید: "هر استغاثه‌ای دعاست، اما هر دعایی استغاثه نیست." ایشان سپس کلمه "دعا"، "ندا" و "تسمیه" را می‌آورد و به آیات شریفه استناد می‌کند:

(لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا)

دعوت پیامبر را در میان خود مانند دعوت بعضی از شما نسبت به بعضی دیگر تلقی نکنید.

سوره نور (۲۴): آیه ۶۳

سپس بحث استغاثه را می‌آورد و می‌نویسد:

(قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يَبِينُ لَنَا مَا هِيَ)

گفتند (پس) از خدای خود بخواه که برای ما روشن کند این ماده گاو چگونه ماده گاوی باشد؟

سوره بقره (۲): آیه ۶۸

و:

(قَالَ رَبِّ السَّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ)

(یوسف) گفت پروردگارا! زندان نزد من محبوبتر است از آنچه اینها مرا بسوی آن می‌خوانند.

سوره یوسف (۱۲): آیه ۳۳

و:

(وَ اللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ)

و خداوند دعوت به سرای صلح و سلامت می‌کند.

سوره یونس (۱۰): آیه ۲۵

ایشان "طلب"، "دعا"، "عبادت"، "خطاب" و تمام این مسائل را می‌آورد. ایشان بسیار عالی و زیبا تمام آنها را جواب می‌دهد و می‌گوید: استغاثه شرعا اشکالی ندارد، شما می‌توانید «یا رسول الله» و یا فلان شیخ بگویید، از او بخواهید، اما با تعبیری که «ابن حجر هیتمی» داشت.

شما باید اعتقاد به این داشته باشید که این بزرگواری که من به او توسل می‌کنم و از او استغاثه می‌کنم از خود قدرتی ندارد و از او کاری ساخته نیست. هرچه هست قدرت خدادادی است و اذن عنایت الهی است.

مجری:

استاد! از شما بسیار ممنونم. خیلی از دوستان خوب بیننده هم لطف می‌کنند و ما را همراهی می‌کنند و پیام‌هایشان به دست من می‌رسد. هرچند ما شاید نتوانیم همه پیام‌هایی که لطف می‌کنند و از روی ارادت و محبتی که به این شبکه دارند برای ما ارسال می‌کنند را بخوانیم، اما هر مقداری که فرصت برنامه اجازه بدهد من نگاهی به پیام‌های شما داشته باشم.

بخشی از پیامک‌های بینندگان برنامه:

آقای زردوست از زابل گفتند: دعا کنید ما هم بتوانیم به کربلا برویم، مخصوصا در ایام اربعین حسینی. ان‌شاءالله دوستان خوب بیننده دعا کنند و ما هم دعاگو هستیم که ان‌شاءالله به زودی آقای زردوست عزیز ما بیننده خوب «شبکه جهانی ولایت» کربلایی شوند.

خانم کبری بامالی از گالیکش استاد گلستان گفتند: یادی از عزیزان اهل سنت کنید که آنها هم در این ایام در پیاده روی اربعین همراه با هیئت خودشان مشرف می‌شوند.

ما این قضیه را زیاد مشاهده کردیم و در استان گلستان هم دیدیم. عزیزان بیننده هم می‌دانند که عزیزان اهل سنت ما ارادت خاص و ویژه به سیدالشهداء دارند.

ما مراسم عزاداری دوستان اهل سنت خود در تاسوعا و عاشورا در استان گلستان را پخش کردیم. عزیزان اهل سنت در پیاده روی اربعین امام حسین (علیه السلام) هم حضور دارند.

آقای کاظمی از اصفهان بعد از فاصله خیلی زیاد به ما زیارت قبولی گفتند که به حج مشرف شدیم. از ایشان ممنونیم و ان‌شاءالله خداوند این سفر معنوی را نصیب این عزیز و همه دوستان خوب بیننده ما کند. ایشان گفتند خدمت حاج آقا سلام برسانید و بگویید برای ما دعا کنند. ان‌شاءالله حاج آقا حتما دعاگوی شما هستند.

برخی از دوستان هم سؤال مطرح کردند که ان‌شاءالله بنده به موقع خود سؤالاتشان را مطرح خواهم کرد.

عزیزی از عراق پیام فرستادند، سلام دادند و گفتند: مادرم چند سال پیش بسیار مریض بود. یک شب حالش بسیار بد شد و به دلیل اینکه حکومت نظامی بود نتوانستیم او را به دکتر ببریم. ظاهراً در دوران حکومت ستمشاهی قبل از انقلاب بوده است. مادرم در این حال از ابوالفضل العباس کمک خواست و از هوش رفت و زمانی که به هوش آمد حالش بسیار خوب شد و فردایش رفت ویزا بگیرد تا به ایران بیاید. در آنجا به او گفتند که باید ۲۵ هزار تومان پول پرداخت کنی، اما مادرم که پول نداشت ناامید برگشت. ایشان در حالی که از پله‌ها پایین می‌آمد، آقای سر راهش را گرفت و گفت: ویزا گرفتی؟ مادرم گفت: نه. این آقا ۲۵ هزار تومان به او داد و گفت: برو ویزا بگیر. وقتی مادرم پرسید چرا این پول را دادی؟ گفت: فی سبیل الله.

مادرم هنوز نفهمیده که این شخص چه کسی بود و از کجا فهمید مادرم محتاج هست و این مقدار پول می‌خواهد.

بعضی از کلمات ایشان مخلوطی از عربی و فارسی بود. اگر من هم نتوانستم دقیق و کامل بخوانم عذرخواهی می‌کنم. ایشان نسبت به حضرت ابوالفضل ارادت بسیار خاص و ویژه داشتند.

آقای حسینی از اتریش هم گفتند: ما از جواب‌های خوب حاج آقا قزوینی بسیار ممنونیم. ما همیشه از «شبکه جهانی ولایت» استفاده می‌کنیم. برخی از دوستان دیگر هم پیام فرستادند که ان‌شاءالله در یک فرصتی پیام‌های این عزیزان را می‌خوانم.

جناب استاد من یک سؤال دیگر مطرح کنم تا بحث ما به جای مناسبی برسد. سؤال بنده این است که آیا در بین علمای اهل سنت کسی صراحتاً «یا رسول الله» و «یا محمد» را جایز دانسته است؟

موضوع: آیا علمای اهل سنت، گفتن «یا رسول الله» را جایز می‌دانند؟

آیت الله دکتر حسینی قزوینی:

ما نمونه‌هایی آوردیم مبنی بر اینکه استغاثه به پیغمبر اکرم به صورت کلی کاملاً جایز است. بازهم برای تأیید فرمایش حضرتعالی مطلبی که از کتاب «طبقات ابن سعد» در رابطه «عبدالله بن عمر» نقل شده را بیان می‌کنیم.

«كنت عند بن عمر فحدثت رجله»

پای عبدالله بن عمر بی‌حس شده بود.

از او علت این کار را پرسیدیم، گفت: تمام اعصاب پایم از کار افتاده است و نمی‌توانم آن را حرکت دهم.

«قلت ادع أحب الناس إليك»

ما به او گفتیم: محبوب‌ترین انسان‌ها نزد خود را صدا بزن.

«قال يا محمد فبسطها»

او گفت: یا محمد، سپس پایش خوب شد.

الطبقات الكبرى، اسم المؤلف: محمد بن سعد بن منيع أبو عبدالله البصري الزهري، دار النشر: دار صادر -

بيروت، ج ٤، ص ١٥٤، باب ومن بني عدى بن كعب

همچنین «ابن تیمیه» می‌گوید:

«کنا عند عبد الله بن عمر رضی الله عنهما، فخذرت رجله فقال له رجل: اذكر أحب الناس إليك، فقال: يا محمد،

فكأنما نشط من عقال»

الكتاب: الکلم الطیب، المؤلف: تقی الدین أبو العباس أحمد بن عبد الحلیم بن عبد السلام بن عبد الله بن أبي

القاسم بن محمد ابن تیمیة الحرانی الحنبلی دمشقی (المتوفی: ۷۲۸ هـ)، حققه، وخرج أحادیثه، وقدم له

وعلق علیه: الدكتور السید الجمیلی، الناشر: دار الفكر اللبناني للطباعة والنشر، بیروت، الطبعة: الأولى، ۱۴۰۷ هـ -

۱۹۷۸ م، ج ۱، ص ۹۶، باب فی الرجل إذا خدرت

در روایت وارد شده است که پای او یک مرتبه خوب شد، گویا داخل یک زنجیر بود و از زنجیر رها شد و راه رفت. دوستان عزیز مشاهده کنید که قبل و بعد از روایت هیچ چیزی نیست و حاشیه هم ندارد.

این موارد نمونه‌هایی است که ما مشاهده می‌کنیم. قطعاً «عبدالله بن عمر» اسلام را بهتر از وهابیت فهمیده بود. اگر واقعا «یا محمد» گفتن شرک بود، ایشان به هیچ وجه حاضر نبود دچار شرک شود.

«ابن تیمیه» هم که این قضیه را نقل می‌کند، از یک طرف می‌گوید: اگر کسی «یا رسول الله»، «یا ملک» و یا فلان بگوید شرک است، اما از طرف دیگر از «عبدالله بن عمر» این قضیه را نقل می‌کند و هیچ حاشیه‌ای هم نمی‌زند.

همچنین در کتاب «البدایة و النهایة» اثر «ابن کثیر دمشقی» قضیه‌ای در مورد جنگ یمامه وارد شده است.

«وکان شعارهم یومئذ یا محمداه»

شعار مسلمانان یا محمداه بوده است.

سیره مسلمانان و صحابه چنین است. در قضیه جنگ یمامه که مربوط به زمان خلیفه اول است و در آن زمان کمتر از یک سال از وفات پیغمبر اکرم می‌گذشته است. در آن زمان مسلمانان به جنگ با «مسیلمه کذاب» می‌روند و شعارشان در بدترین زمان «یا محمداه» بوده است.

ملاحظه کنید که حتی یک نفر هم به ایشان اعتراض نکرد که چرا «یا الله» می‌گویید. جالب است که «ابن کثیر» حاشیه نمی‌زند، بلکه می‌گوید:

«وجعل لا یبرز لهم أحد إلا قتله»

هرکسی به آنها نزدیک می‌شد، با این شعار او را می‌کشتند.

البداية والنهاية، اسم المؤلف: إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي أبو الفداء، دار النشر: مكتبة المعارف - بيروت،

ج ٦، ص ٣٢٤، فصل في خبر مالك بن نويرة اليربوعي التميمي

مشاهده کنید این وضع صحابه در جنگ با شعار «یا محمداه» بود. آیا یک نفر در آنجا بلد نبود که بگوید خداوند عالم می‌فرماید:

(و نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ)

و ما به او از رگ قلبش نزدیک‌تریم!

سوره ق (٥٠): آیه ١٦

:٩

(و قَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ)

پروردگار شما گفته است مرا بخوانید تا (دعای) شما را اجابت کنم.

سوره غافر (٤٠): آیه ٦٠

در آنجا کسی نیامد بگوید «یا محمداه» از مصادیق دعای غیر الله است.

(و الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَ هُمْ يُخْلَقُونَ)

معبودهایی را که غیر از خدا می‌خوانند چیزی را خلق نمی‌کنند بلکه خودشان هم مخلوقند.

همچنین قضیه «بلال بن حارث» را بارها گفتیم و حتی بینندگان عزیز ما همگی حفظ هستند. در کتاب «المصنف» جلد یازدهم وارد شده است در زمان «عمر بن خطاب» فردی به نام «مالک الدار» که خازن عمر بود، نقل می‌کند که مسلمانان گرفتار قحطی شدند.

مردی که مراد «بلال بن حارث» بود، کنار قبر پیغمبر اکرم آمد و گفت: «یا رسول الله!» شما که ادعا می‌کنید «یا رسول الله» گفتن شرک است، بنابراین این صحابی باید مشرک باشد. این فرد پیغمبر اکرم را در خواب دید و خواب خود را برای خلیفه دوم نقل کرد و او گریه کرد؛

«ثم قال يا رب لا آلو إلا ما عجزت عنه»

من آنچه بتوانم برای مردم خدمت می‌کنم!

الكتاب المصنف في الأحاديث والآثار، اسم المؤلف: أبو بكر عبد الله بن محمد بن أبي شيبه الكوفي، دار النشر: مكتبة الرشد - الرياض - ۱۴۰۹، الطبعة: الأولى، تحقيق: كمال يوسف الحوت، ج ۶، ص ۳۵۶، ح ۳۲۰۰۲

در آن زمان حتی یک نفر هم نیامد نزد خلیفه دوم بگوید: فردی که «یا رسول الله» گفته است، مشرک شده است و باید گردن او زده شود و اموال او هم مصادره شود.

همچنین در کتاب «الإرشاد» اثر «ابو يعلى» هم همین تعبیر آمده است. «البداية و النهاية» این روایت را نقل می‌کند و در مورد سند روایت می‌نویسد:

«وهذا اسناد صحيح»

البداية و النهاية، اسم المؤلف: إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي أبو الفداء، دار النشر: مكتبة المعارف - بيروت، ج ۷، ص ۹۲، ثم دخلت سنة ثمانى عشرة

«ابن حجر عسقلانى» می‌نویسد:

«وروی بن أبی شیبة یاسناد صحیح من روایة أبی صالح السمان عن مالک الداری وكان خازن عمر قال أصاب الناس قحط فی زمن عمر فجاء رجل إلى قبر النبی فقال یا رسول الله استسق لامتک فإنهم قد هلکوا فأتی الرجل فی المنام»

فتح الباری شرح صحیح البخاری، اسم المؤلف: أحمد بن علی بن حجر أبو الفضل العسقلانی الشافعی، دار النشر: دار المعرفة - بیروت، تحقیق: محب الدین الخطیب، ج ۲، ص ۴۹۵، قوله باب سؤال الناس الإمام الاستسقاء إذا قحطوا

یک مورد یا دو مورد نیست که این افراد این قضایا را به صراحت نقل می‌کنند. همچنین شخص نابینایی به نام «ضریر» خدمت رسول گرامی اسلام می‌آید و عرضه می‌دارد:

"یا رسول الله! چشم من بینایی خود را از دست داده است. چکار کنم؟! " حضرت می‌فرماید: وضو بگیر، دو رکعت نماز بخوان - آن جا هم مسجد پیغمبر نیست - و بگو:

«یا محمد إني استشفع بك عن ربي في رد بصري»

سپس می‌گوید:

«وإن كانت حاجة فافعل مثل ذلك»

إرغام المبتدع الغبی بجواز التوسل بالنبی (ص)، نویسنده: عبد الله بن محمد الغماری الحسنى (ابن الصدیق الغماری)، وفات: معاصر، رده: مصادر حدیث سنی - عام، خطی: خیر، تحقیق: تقدیم وتعلیق: حسن بن علی السقاف، چاپ: الثانية، سال چاپ: ۱۴۱۲ - ۱۹۹۲ م، ناشر: دار الإمام النووی - عمان - الأردن، ص ۱۷، باب ثالثا

او سپس می‌گوید: این قضیه از قول «حماد بن سلمة» آورده شده است و به دلیل اینکه ثقه است، قول او برای ما مقبول است. پیغمبر اکرم فرمودند که هر وقت حاجتی داشتی این توسل را داشته باش. آقای «غماری» می‌گوید: این روایت با اسناد صحیح نقل شده است.

در کتاب «المستدرک علی الصحیحین» هم نقل شده است:

«یا محمد اینی توجهت بک إلى ربی فی حاجتی هذه فتقضى لی اللهم شفعه فی و شفعی فیه»

او همچنین در مورد سند روایت می نویسد:

«هذا حدیث صحیح علی شرط الشیخین ولم یخرجاه»

المستدرک علی الصحیحین، اسم المؤلف: محمد بن عبدالله أبو عبدالله الحاكم النیسابوری، دار النشر: دار الکتب

العلمیة - بیروت - ۱۴۱۱ هـ - ۱۹۹۰ م، الطبعة: الأولى، تحقیق: مصطفی عبد القادر عطا، ج ۱، ص ۴۵۸، ح ۱۱۸۰

این روایت در کتاب «صحیح سنن ابن ماجه» اثر «البانی» بیان شده است:

«یا محمد اینی قد توجهت بک إلى ربی فی حاجتی هذه لتقضى اللهم شفعه»

و در مورد سند روایت می نویسد:

«هذا حدیث صحیح»

الکتاب: صحیح وضعیف سنن ابن ماجه، المؤلف: محمد ناصر الدین الألبانی (المتوفی: ۱۴۲۰ هـ)، مصدر الکتاب:

برنامج منظومة التحقیقات الحدیثیة - المجانی - من إنتاج مرکز نور الإسلام لأبحاث القرآن والسنة بالإسکندریة،

ج ۳، ص ۳۸۵، ح ۱۳۸۵

این روایت یک یا دو مورد نیست. در کتاب «معجم الصغیر» اثر «طبرانی» وارد شده است که فردی می خواست نزد

«عثمان بن عفان» برود، اما عثمان به او اجازه نمی داد. او به رسول خدا صلی الله علیه و آله توسل کرد و سپس نزد

«عثمان» رفت و او مشکلاتش را حل کرد. «طبرانی» می گوید:

«یا محمد اینی أتوجه بک إلى ربک ربی جل وعز فیکضى لی حاجتی»

«طبرانی» در مورد سند حدیث می نویسد:

«والحدیث صحیح»

الروض الدانی (المعجم الصغير)، اسم المؤلف: سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم الطبراني، دار النشر:

المكتب الإسلامي، دار عمار - بيروت، عمان - ١٤٠٥ - ١٩٨٥، الطبعة: الأولى، تحقيق: محمد شكور محمود الحاج

أمير، ج ١، ص ٣٠٦، ح ٥٠٨

جناب آقای اسماعیلی عزیز! این موارد نمونه‌ای از استغاثه‌ها و توسل‌ها به رسول گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم) است. کاملاً واضح و روشن است که توسل و استغاثه به پیغمبر اکرم در هر صورت مشروع است و علمای اهل سنت این را صحیح دانسته‌اند. اهل بیت (علیهم السلام) نیز توسل را جایز دانسته‌اند.

بنده سال گذشته یا اوایل امسال روایات متعددی از ائمه اطهار (علیهم السلام) در کتب مختلفی از جمله «کافی شریف»، «صحیفه سجادیه»، «نهج البلاغه»، «وسائل الشیعه» در مشروعیت توسل و استغاثه نقل کردم.

امروز نظر علمای اهل سنت را هم بر مشروعیت توسل نقل کردیم. بنابراین شیعه و سنی بر مشروعیت توسل و استغاثه اتفاق نظر دارند.

به تعبیر رسول گرامی اسلام حثالة من الناس ؛ افراد بی‌ریشه و سبک عقل ادعا می‌کنند که توسل و استغاثه و مدد گرفتن از رسول الله شرک است. ما نمی‌دانیم این افراد این حرف‌ها را از کجا درآورده‌اند!

مجری:

بسیار عالی. بنده سؤال دیگری هم داشتم، اما گفتم فاصله‌ای را داشته باشیم و به اتاق فرمان برویم. ایام، ایام ماه صفر هست و کم کم به اربعین حسینی نزدیک می‌شویم. بعضی افراد برای خود روزشمار قرار می‌دهند تا ببینند چند روز به اربعین حسینی باقی مانده است.

وقتی ماه صفر از راه می‌رسد حال و هوا دگرگون می‌شود و کاملاً کربلایی و اربعینی می‌شود. اجازه بدهید یک میان برنامه ببینیم تا حال و هوای دلمان عوض شود، باز هم برمی‌گردیم.

این مسیر عشق و این جاده بهشت، کوچک و بزرگ و زن و مرد و پیر و جوان نمی‌شناسد، شیعه و سنی نمی‌شناسد، مسلمان و غیر مسلمان نمی‌شناسد. حتما مشاهده کردید تصاویری که حتی مسیحیان با نماد خود در مسیر کربلای معلی بودند. واقعا وجود نازنین امام حسین چه کرده است!

این حسین کیست که عالم همه دیوانه اوست

این چه شمع است که جان‌ها همه پروانه اوست

ابا عبدالله الحسین با دل‌های همه عالم چه کرده است. هرکسی با امام حسین آشنا می‌شود و با قیام و ایثار و فداکاری امام حسین و اهل بیت آن بزرگوار آشنا می‌شود، دیگر نمی‌تواند آن بزرگوار را رها کند و از او دل بکند.

ان شاء الله قدم به قدم به کربلا برویم و از مولا، آقا و ولی خود حضرت امیرالمؤمنین اسد الله الغالب اجازه بگیریم، آن بزرگوار را زیارت کنیم و از سمت نجف به سمت کربلا راه بیفتیم. ان شاء الله زیارت کربلا نصیب همه شما شود.

دیدن این تصاویر بیشتر دل‌های انسان را می‌سوزاند که شاید این سعادت نصیب ما نشود و کربلایی نشویم.

تماس بینندگان برنامه:

در فرصتی که از برنامه باقی مانده است در خدمت شما عزیزان بیننده خواهیم بود تا بتوانیم صدای گرم شما را بشنویم. شما از طریق پیام هم می‌توانید سوالات خود را در خصوص موضوع برنامه یا شبهات و هابیت برای ما مطرح کنید. در مجموع هر نوع شبهه‌ای که امروز در شبکه‌های مختلف مطرح است، می‌توانید به ما انتقال بدهید تا ما با حضور جناب استاد حسینی قزوینی پاسخگوی شما باشیم.

جناب آقای زهرایی از میبد یزد اولین بیننده‌ای هستند که می‌خواهیم صدایشان را بشنویم. آقای زهرایی سلام علیکم:

بیننده (آقای زهرایی از میبد یزد - شیعه):

بسم الله الرحمن الرحيم. با عرض سلام و ادب و احترام به تمام بینندگان محترم و تسلیت به أم الأئمة صديقه شهیده زهرای بتول در مصائب این ماه در شهادت ابا عبدالله الحسین و بازگشت حضرت زینب سلام الله علیها سر قبر برادر بزرگوارشان. تسلیت به تمام دوستداران و محبین اهل بیت.

اولا یک سلام مخصوص به حاج آقا دارم و خدمت حاج آقا عرضه می‌دارم درباره «ابو موسی اشعری» که فرمان قتل حضرت ابا عبدالله الحسین را صادر کرد توضیح بدهید.

مجری:

آقای زهرایی منظورتان «شریح قاضی» است؟! «ابو موسی اشعری» اصلا در آن زمان نبود.

بیننده:

کسی که «ابن زیاد» از او فتوای قتل امام حسین را گرفت.

مجری:

آنچه مشهور است او «شریح قاضی» است.

بیننده:

حاج آقا لطف کنند نسبت به این قضیه توضیح بدهند. همچنین شبکه‌های معاند حرفشان این است که شیعیان امام حسین چهار دسته شدند.

اول اینکه شیعه واقعی کسی است که غدیر را به عنوان جانشینی حضرت علی (علیه السلام) به عنوان جانشین بلا فصل از طرف خداوند ببینند و واجب الطاعة هستند.

بعد از حضرت امیرالمؤمنین، امام حسن مجتبی را واجب الطاعة می‌دانند و بعد از آن بزرگوار هم حضرت ابا عبدالله الحسین را واجب الطاعة می‌دانند.

اگر آنها واقعا شیعه واقعی بودند باید واقعا آنها را شیعه واقعی بدانند، نه اینکه بر آنها خروج کنند. بنابراین همه آنها شیعیان معاویه بودند که بر حضرت ابا عبدالله الحسین خروج کردند.

مجری:

جناب آقای زهرایی از شما ممنونم. ان شاءالله استاد سؤالات شما را پاسخ خواهند داد. با شما خداحافظی می‌کنیم و همین جا هم سلام می‌گوییم خدمت همه یزدی‌های عزیزی که همراه برنامه زنده «حبل المتین» از «شبکه جهانی ولایت» هستند.

علی آقا از دیار امام رضا مشهد مقدس پشت خط هستند. علی آقا به شما:

بیننده (علی آقا از مشهد - شیعه):

با عرض سلام و ادب و احترام خدمت مجری محترم برنامه جناب آقای اسماعیلی عزیز و جناب استاد حضرت آیت الله قزوینی عزیز. خسته نباشید.

وهابیت ادعا می‌کنند ما به کسی توسل می‌کنیم که زنده باشد. من می‌خواهم به وهابیت بگویم مگر در روایت‌های خودشان نیامده که مردم نزد عایشه آمدند و گفتند: طلب باران کن. عایشه در جواب گفت: به سراغ قبر پیغمبر اکرم بروید. آنها نزد قبر پیغمبر رفتند و دعا کردند.

وهابیت برای چه بازهم شبهه توسل و استغاثه را مطرح می‌کنند؟! جناب آقای قزوینی هرچه عقاید سلفیون را نگاه می‌کنیم، جز عقاید شیطان چیز دیگری نمی‌بینیم. به نظر من شیطان یک درجه از این افراد بالاتر است.

شیطان لعین خدای یگانه را به واحد بودن قبول داشت، صراط مستقیم را هم قبول داشت، زمان ظهور امام زمان را هم قبول نداشت. پس شیطان لعین رجیم چه چیزی را قبول نداشت که خداوند متعال به او فرمود:

(وَ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ)

(و به خاطر نافرمانی و تکبر) از کافران شد!

این افراد هم مصداق همین حرف خداوند هستند و خداوند به آنها می‌فرماید: کافر شدید!! از برنامه خوب شما تشکر می‌کنم. واقعا که امام حسین چیست که همین روزها کار و بار مردم به لطف امام حسین به قدری زیاد شده است که مصرف همه چیز بالا رفته است.

ان‌شاءالله به کوری چشم وهابیت همینطور ادامه پیدا کند. بنده به لطف امام حسین چند روز دیگر می‌خواهم برای اربعین به همراه دوستان دسته جمع کربلا بروم و برای همه دعا کنم که ان‌شاءالله همه به سمت کربلا بیایند. تشکر از همه شما مخصوص جناب آقای قزوینی عزیز. از دور دست بوس شما هستم، خدانگهدارتان باشد.

آیت الله دکتر حسینی قزوینی:

ان‌شاءالله وقتی مشرف شدید ما و بینندگان عزیز ما و دست اندرکاران «شبکه جهانی ولایت» را هم دعا بفرمایید.

مجری:

علی آقا از شما بسیار ممنونم. هرکسی از جایی مشرف می‌شود، اما دوستانی که از مشهد مشرف می‌شوند حال و هوای ویژه‌تری دارند. زیارت ایشان حرم تا حرم می‌شود، سپس محضر امام رضا زیارت می‌کنند اذن می‌گیرند و حرکت می‌کنند.

ما هم توفیق داریم در قم خواهر بزرگوارشان کریمه اهل بیت حضرت معصومه را داریم، مشهدی‌ها امام رضا دارند، شیرازی‌ها حضرت احمد بن موسی شاه چراغ را دارند، تهرانی‌ها حضرت عبدالعظیم حسنی را دارند. هر جای ایران یک امامزاده واجب‌التعظیم هست.

آیت الله دکتر حسینی قزوینی:

قزوینی‌ها امامزاده حسین دارند.

مجری:

بله، قزوینی‌ها امامزاده حسین دارند که بسیار مراد دهنده است.

آیت الله دکتر حسینی قزوینی:

امامزاده حسین فرزند امام رضا و برادر امام جواد (علیه السلام) است. آن بزرگوار هم مراد دهنده است و هم مورد توجه بزرگان و علماست.

مجری:

الحمدلله که امامزاده‌ها در همه جای ایران هستند. اتفاقاً بنده در کنار گلستان و جنة البقیع بودم، جمعی از خانم‌ها را می‌دیدم که کنار پنجره‌های بقیع دست توسل می‌زدند و گریه می‌کردند. خیلی سخت است! فرض بفرمایید طرف به زیارت آمده است، اما او را در بقیع راه ندهند و مجبور باشد از ده‌ها متر فاصله پشت نرده‌ها که چیزی از قبور ائمه بقیع پیدا نیست زار بزند و گریه و توسل کند.

بنده در کنار بقیع عرض می‌کردم که واقعا در هر شهر و روستا و منطقه‌ای از ایران اسلامی که یک امامزاده هست مردم چطور احترام می‌کنند و گنبد و بارگاه و ضریح و حرم درست می‌کنند و اینقدر احترام نگه می‌دارند. در مقابل ائمه مظلوم ما در بقیع نه حرمی دارند و نه شمع و چراغی و نه گنبد و بارگاهی دارند.

ان‌شاءالله روزی فرارسد که بتوانیم برای ائمه بقیع حرم و چهار گنبد طلایی بسازیم. آن سمت هم برای حضرت أم البنین و حضرت فاطمه بنت أسد حرم بسازیم. البته در گلستان بقیع شخصیت‌های بزرگ دیگری هم هستند.

دوستان یک تلفن دیگر هم وصل کنید و با ایشان هم صحبت کنیم، سپس پاسخ بدهیم. آقای محمد ولی از شیراز پشت خط هستند. آقای محمد ولی سلام علیکم:

بیننده (آقای محمد ولی از شیراز - شیعه):

سلام علیکم، خسته نباشید آقای اسماعیلی مجری توانا و عرض سلام خدمت حاج آقای قزوینی مالک اشتر زمان.

مجری:

سلامت باشید، ممنونم، در خدمتم.

بیننده:

در خدمت امام زمان. من ابتدا مطلبی در مورد کتاب آقای قزوینی که در مورد امامت و ولایت نوشتند دارم و بعد هم انتقادی از آقای قزوینی دارم.

آقای قزوینی چند وقت پیش بیننده‌ای زنگ زد و گفت: آیا نذری که پخش می‌کنیم شرعی است، یا خیر؟ شما در جواب گفتید: اگر نام خدا آمده است شرعی است و اگر نیامده اشکالی ندارد.

من می‌خواستم بگویم مردم زمانی که مشکل دارند به سراغ اهل بیت می‌آیند و نذر می‌کنند، اما همین که مشکلشان تمام شد با تبلیغات سوء ادعا می‌کنند که امام حسین راضی نیست و فقیر زیاد است!

علی آقا من می‌خواهم تجربه شخصی خود را بگویم. زمانی که می‌خواستم خانه‌ای که در آن هستم را بسازم هر چقدر پول داشتم پای آن ریخته بودم، اما گفتند شهرداری مجوز نداده است و آن را نابود می‌کنند.

هرکسی مجوز داشت می‌توانست بسازد و هرکسی نداشت نمی‌توانست بسازد. من به امام حسین متوسل شدم و گفتم: یا امام حسین! به حرمت قمر بنی هاشم و حضرت رقیه کاری کن که شهرداری کاری به کار من نداشته باشد و من دوازده کیلو پخت می‌کنم.

بعد از رفع این مشکل ابتدا دوازده کیلو و بعد از آن سی کیلو و چهل کیلو و هرچه در توانم بود پخت می‌کردم. یک بار مشکل بزرگی در زندگیم به وجود آمد که به هر راهی می‌زدیم آن باز نشد.

یک شب به همسرم گفتم که اگر امام حسین این مشکل را حل نکند من همان دوازده کیلو پخت می‌کنم. صبح که داشتم صبحانه می‌خوردم مادرم زنگ زد و گفت: دیشب با امام حسین چکار کردی؟ گفتم: من کاری نکردم.

یکی از زنان همسایه که قبلاً با پسرش همکلاسی بودم، به خانه ما آمده بود و به مادرم گفته بود که دیشب خواب دیدم امام حسین در کوچه عبور می‌کنند. من جلوی آن بزرگوار پریدم و حضرت روی خود را برگردانده است.

زن همسایه به امام حسین گفته است که او به شما خیلی ارادت دارد. حضرت فرموده است: اگر بدانید او دیشب چه معامله‌ای با من کرده است!! من نه اسم خدا را آوردم و نه اسم اهل بیت را آوردم و تنها متوسل شدم، اما امام حسین با این حرف‌ها ناراحت شدند.

من می‌خواستم بگویم زمانی که انسان نذر می‌کند و مریضش خوب می‌شود یا مشکلش برطرف می‌شود، آیا بعد می‌تواند به عنوان صدقه آن را تمام کند؟ آیا امکان آن هست؟

مجری:

آقای محمد ولی از شما تشکر می‌کنم و با شما خداحافظی می‌کنم. ابتدا سؤال همین آقای محمد ولی عزیز را پاسخ بدهیم.

استاد شاید این عزیز توجه نداشتند. یک بحث شرعی هست و احکام است. از نظر شرعی و احکام نذری صحیح است که کلمه خدا و کلمه الله در آن بیاید. در این صورت بر شما واجب می‌شود که به آن نذر عمل کنید. حال اگر کلمه «الله علی» را نیاوردید، بر شما واجب شرعی نمی‌شود. این حرف به معنای این نیست که اگر مستقیم به امام حسین گفتید و ایشان یا حضرت ابوالفضل را شفیع قرار دادید شما نتیجه نمی‌گیرید.

آیت الله دکتر حسینی قزوینی:

در «رساله مجمع المسائل» اثر حضرت آیت الله العظمی گلپایگانی در مورد صیغه نذر چنین آمده است: "در صورتی که صیغه نذر به نحو شرعی خوانده شود، تغییر جایز نیست."

صیغه نذر هم چنین است که بگوییم اگر فلان حاجتم برآورده شود، برای الله فلان کار را می‌کنم. همین که کلمه «الله» بیاید و اگر حاجتم برآورده شود به عهده من است که برای «الله» فلان کار را انجام دهم. اگر چنین باشد و بگوییم که برای «الله» است که روز عاشورا یک گوسفند بکشم و به عزاداران بدهم. این نذر واجب شده است و تغییر هم نخواهد کرد. حتی اگر روز تاسوعا یا یازدهم محرم هم این نذر خود را انجام دهد فایده‌ای ندارد و نذر او ساقط نیست.

آیت الله العظمی کلپایگانی در ادامه می‌فرمایند: "ولکن غالب مردم صیغه شرعی نمی‌خوانند و لذا نذر منعقد نمی‌شود بنابراین مختار است در تغییر یا ترک عمل به آن."

این فتوای آیت الله العظمی کلپایگانی است. نظر همه آقایان مراجع هم همین است. بیننده‌ای از من سؤال کرد که ما نذر کردیم که به فلان امامزاده نذر خود را بدهیم.

من در جواب گفتم: اگر نذر شرعی نکردید می‌توانید به نیت آن امام یا به نیت حضرت ابوالفضل مجلس روضه بگیریید یا به یک فقیر یا ساداتی که گرفتار هستند بدهید و ثواب آن را به آن امام یا آن امامزاده هدیه کنید.

ما در آن برنامه چنین گفتیم. البته نظر ما این است که اگر کسی انجام کاری را نیت کند هم حتما باید آن کار را انجام دهد، زیرا اثر وضعی در زندگی او خواهد گذاشت. بنده اگر چیزی را نیت کنم، بدون قید و شرط آن را انجام خواهم داد. البته شاید تغییراتی در نیت خود انجام دهم، اما اصل آن را انجام خواهم داد. به عنوان مثال نیت کردم که در فلان امامزاده گوسفندی را بکشم. حال مشاهده می‌کنم شخصی محتاج در بیمارستان گرفتار عمل جراحی است و پول هم ندارد یا پول تهیه دارو را ندارد.

من می‌توانم برای این شخص دارو بگیرم و ثواب آن را به فلان امامزاده هدیه کنم، اما به نذر خود عمل می‌کنم.

مجری:

البته بنده این نکته را بگویم که گاهی اوقات متأسفانه از این شبهات مطرح می‌کنند. آقای محمد ولی اشاره‌ای به این موضوع کردند که به جای مراسم عزاداری امام حسین و به جای خرج‌هایی که انجام می‌دهید پول‌های آن را به فقرا بدهید.

من می‌خواهم دو نکته را مطرح کنم؛ اول کسانی که به صورت شرعی یا غیر شرعی نذرها را مطرح می‌کنند و از دلشان می‌گذرانند همان فقرا هستند.

ممکن است طرف وضع مالی آنچنانی هم نداشته باشد، اما به اهل بیت و امام حسین متوسل می‌شود و نذر می‌کند و به نذر خود عمل می‌کنند. دوما کسانی که سر سفره می‌نشینند غالبا فقرا هستند.

این بحث، بحث جدی است. اصلاً نذری امام حسین چیزی است که طرف ممکن است در منزل خود بهترین غذا را داشته باشد، اما نذری لذت و شیرینی بیشتر دارد. همچنین چیزی که شبهه می‌کنند کاملاً غلط است که بگویند چرا برای امام حسین خرج می‌کنند.

باید سر جای خود به فقرا کمک کرد و صدقه داد. باید دست بی بضاعتان را بگیریم و در مقابل برای امام حسین هم خرج کنیم. باید در هر زمینه‌ای از قبیل راه اندازی دسته، شربت دادن، چای دادن، شام دادن، نهار دادن، مجلس گرفتن، پیاده روی اربعین و هرچیز دیگر فعالیت شود. هر نذری سر جای خود هست و توضیحاتی که استاد مطرح کردند در مورد بحث شرعی اینکه بحث و نذر شرعی سر جای خود هست و قضیه آن متفاوت است.

استاد! آقای زهرایی از میبد در مورد دستور قتل امام حسین و فتوایی که «شریح قاضی» داد سوال کردند. البته ایشان به اشتباه «ابو موسی اشعری» گفتند که قطعاً درست نبود.

آیت الله دکتر حسینی قزوینی:

«ابو موسی اشعری» در سال ۴۴ هجری و حدود ۱۷ سال قبل از واقعه عاشورا از دنیا رفت. ظاهراً «شریح قاضی» سال ۷۸ هجری از دنیا رفت که داستان آن هم مفصل است.

ظاهراً زمانی برای بیان این مطالب نیست، اما این مسائل تاریخی است. ان شاء الله از برادر بزرگوارمان حاج آقای پیشوایی که برنامه دارند، سؤال کنند. بله، ایشان چنین فتوایی داد و باعث شد که مردم بیایند و با این فتوا:

«إن الحسین قد خرج علی أمير المؤمنين یزید بن معاویه وجب قتله و دفعه»

امام حسین را به شهادت برسانند.

مجری:

ان شاء الله در «برنامه پرسمان تاریخی» که شنبه‌ها ساعت ۱۸:۳۰ از همین شبکه به صورت زنده پخش می‌شود. شما می‌توانید با این برنامه تماس بگیرید و این مسائل را مطرح کنید.

آقای «زهرايي» اين شبهه را پاسخ دادند که شيعيان خود امام حسين را به شهادت رساندند. در واقع اين شيعيان همان شيعيان ابوسفیان بودند.

آيت الله دکتري حسينی قزوینی:

«يا شِيعَةَ آلِ أَبِي سُفْيَانَ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ وَ كُنْتُمْ لَا تَخَافُونَ الْمَعَادَ فَكُونُوا أَحْرَاراً فِي دُنْيَاكُمْ»

اللّهوف علی قتلی الطفوف / ترجمه فهري، نویسنده: ابن طاووس، علی بن موسی، مترجم: فهري زنجانی، احمد،

ص ۱۲۰، باب المسلك الثاني في وصف حال القتال و ما يقرب من تلك الحال

امام حسين به اين افراد می فرماید که شما شيعه آل ابو سفیان هستید.

مجری:

استاد از شما ممنونم. سؤال ديگري در ميان سؤالات نبود. ما می خواهيم حسن ختام برنامه «حبل المتين» دعای شما باشد در حق همه دوستان خوب بيننده و شيعيان مرتضی علی.

آيت الله دکتري حسينی قزوینی:

ان شاءالله به همراه عزيزانمان پنج مرتبه اين آيه شريفه را برای رفع گرفتاری ها و اجابت دعاها و شفای بيماران بخوانيم.

(أَمَّنْ يَجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَ يَكْشِفُ الشُّوْءَ)

يا کيست که دعای مضطر را اجابت می کند و گرفتاری را برطرف می سازد.

سوره نمل (۲۷): آیه ۶۲

عزيزان ما در هرکجا هستند، با حضور قلب آمين بگويند. اگر يك آمين از بينندگان عزيز ما به اجابت برسد، همه ما حاجت روا خواهيم شد.

خدایا تو را به اسماء حسنایت، به آبروی اولیائت، به آبروی حضرت سیدالشهداء و اصحابش و اهل بیتش سوگند می‌دهیم فرج مولای ما حضرت صاحب الزمان را نزدیک بگردان. خدایا قلب نازنینش را با ظهورش و قضای حوائجش شاد بگردان.

خدایا قلب نازنین حضرت صاحب الزمان را از ما راضی و خوشنود بگردان. خدایا ما را از یاران ویژه حضرت بقیة الله الأعظم قرار بده.

خدایا قلم عفو بر گناهان ما بکش. خدایا سیئات ما را به اضعافها مبدل به حسنات بگردان. خدایا رفع گرفتاری از همه گرفتاران بنما. خدایا گرفتاری‌های مورد نظر و گرفتاران مورد نظر که التماس دعا گفتند به آبروی حضرت سیدالشهداء و اصحاب و اهل بیتش همه را برطرف بگردان.

خدایا حوائج ما، حوائج دست اندرکاران «شبکه جهانی ولایت»، حوائج بینندگان عزیز مخصوصا ولایت یاوران به آبروی حضرت سیدالشهداء و اصحاب و اهلبیتش حاجت همه را برآورده نما. خدایا به آبروی سیدالشهداء و اصحاب و اهلبیتش دعاها را به اجابت برسان.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته

مجری:

اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم

یا رب الحسین، بحق الحسین، إشف صدر الحسین، بظهور الحجة

ممنونم از توجه، عنایت و نگاه‌های مهربانتان مخصوصا عزیزانی که پیام دادند سؤال مطرح کردند و ما نتوانستیم پیام‌های آنها را بخوانیم. دوستانی که تماس گرفتند و نشد صحبت کنیم از همه معذرت خواهی می‌کنیم. ان شاءالله در برنامه‌های بعدی بتوانیم جبران کنیم.

موفق و پیروز و سربلند باشید، یا علی مدد، خدانگهدار